

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 9Csp/45/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4319201552
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Černáková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2021:4319201552.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou Mgr. Máriou Černákovou, v spore žalobcu: Poštová banka, a. s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, zastúpeného: Advokátskou kanceláriou RELEVANS s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, proti žalovaným: 1/ J. F., N.. XX.XX.XXXX, A. XXX XX Q. N. S. XXX, 2/ S. W., N.. XX.XX.XXXX, A. B. XXX/X, XXX XX C. R., o zaplatenie 8.388,79 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovaným 1/ a 2/ sa nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania proti žalobcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 29.04.2019, upravenou podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 20.09.2019, sa žalobca pôvodne domáhal, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť mu dlžnú istinu vo výške 8.388,79 eura, dlžné úroky z istiny vo výške 249,73 eura, zmluvný úrok vo výške 5,50 % ročne zo sumy 8.388,79 eura od 01.04.2019 do zaplatenia, zákonné úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 8.388,79 eura od 01.04.2019 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania a to titulom zmluvy o úvere praktická hypotéka, ktorú uzavrel s žalovaným 1/ ako dlžníkom a žalovanou 2/ ako spoludlžníkom dňa 02.01.2013. Žalobu odôvodnil tým, že na základe uvedenej zmluvy poskytol žalovaným peňažné prostriedky v sume 17.200,- eur, pričom žalovaní sa zaviazali v stanovenej lehote vrátiť žalobcovi istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov a v ich zmysle plniť aj ostatné povinnosti. Z dôvodu porušenia povinností žalobca pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru k 30.05.2016. Žalobca si svoj nárok na úhradu pohľadávky uplatnil na dobrovoľnej dražbe v zmysle zmluvy o záložnom práve nehnuteľností. V zmysle rozvrhu výťažku zo dňa 05.12.2018, bola predmetná nehnuteľnosť speňažená vo výške 16.809,90 eura a žalobcovi bol poukázaný výťažok vo výške 14.050,35 eura.

2. Žalovaný 1/ vo svojich vyjadreniach uviedol, že uplatnený nárok žalobcu v celom rozsahu neuznáva čo do dôvodu a výšky. Poukázal na to, že žalobca nepredložil dôkaz ani o plnení žalobcu v prospech žalovaných, nepredložil dôkaz o vzájomných plneniach medzi stranami sporu do dátumu dražby, spochybnil výťažok dražby s poukazom na nešpecifikované a nedokázané náklady dražby a odmeny dražobníka, spochybnil výšku žalobcom uplatňovaného nároku argumentujúc, že výška poskytnutého úveru bola pravdepodobne 17.120,99 eura, spochybňujúc započítanie žalovanými uhradenej čiastky vo výške 2.540,45 eura len v rozsahu 3,11 % na požičanú istinu a poukazujúc na skutočnosť, že žalobca požaduje okrem zaúčtovaného výťažku dražby v sume 14.050,35 eura ešte sumu 8.388,09 eura, čo sa rovná sume 22.438,44 eura. Chcel mať vyriešenú otázku, či sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov a teda akú sumu sú povinní za poskytnutý úver uhradiť. Poukázal tiež na skutočnosť,

že veriteľ úmyselne koná a formuluje do svojich vadných zmlúv neprijateľné zmluvné podmienky v rozpore s platnými právnymi normami a následne nekalými obchodnými praktikami ich cielene presadil u žalovaného. V predmetnom vyjadrení tiež vzniesol námietku premlčania. V ďalšom svojom vyjadrení zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach a navyiac argumentoval, že sa jedná o spotrebiteľský spor, predmetom sporu je spotrebiteľská úverová zmluva, ktorá je plná neprijateľných podmienok, pričom veriteľ zatajuje pred žalovanými aj výšku reálnych vzájomných plnení istiny.

3. Žalovaná 2/ zostala v konaní pasívna.

4. Žalobca vo svojich vyjadreniach poukázal na skutočnosť, že žalovaným nebol poskytnutý bezúročný hypotekárny úver a z toho dôvodu sú povinní splatiť nielen istinu úveru, ale aj dohodnuté úroky a úroky z omeškania. Argumentoval tiež, že sa mylne domnievajú, že im poskytnutý úver je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov, keď podľa § 3 písm. a) Zákona č. 129/2010 Z. z. platného v čase uzatvorenia zmluvy, hypotekárny a komunálny úver podľa osobitného predpisu nie je spotrebiteľským úverom. Mal za to, že výška poskytnutého a žalovanými vyčerpaného úveru vo výške 17.200,- eur nie je sporná a to s odkazom na aktuálny stav úveru, ktorý predstavuje platobnú históriu žalovaných, a ktorý je výpisom z bankovej knihy z bankového informačného systému, ktorý odsúhlasila NBS, na základe čoho daný systém zabezpečuje dôveryhodnosť a nezmeniteľnosť údajov v ňom uvedených. Argumentoval tiež a poukázal na číselný prehľad platieb s presným označením v akom pomere boli jednotlivé platby na nároky žalobcu započítané, že žalovaní uhradili dosiaľ na istinu pohľadávky sumu vo výške 8.811,91 eura, v dôsledku čoho tak rozdiel medzi sumou poskytnutého úveru vo výške 17.200,- eur a uhradenou sumou istiny vo výške 8.811,91 eura, tvorí sumu žalovanej istiny vo výške 8.388,09 eura.

5. Okresný súd Levice rozsudkom sp. zn.: 9Csp/45/2019 - 149 zo dňa 27.09.2019 zaviazal žalovaného 1/ zaplatiť žalobcovi sumu 8.638,52 eura spolu s úrokom vo výške 5,50 % ročne zo sumy 8.388,79 eura od 01.04.2019 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 8.388,79 eura od 01.04.2019 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Voči žalovanej 2/ žalobu zamietol. Žalovanej 2/ nárok na náhradu trov konania nepriznal, žalobcovi voči žalovanému 1/ priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. Voči tomuto rozhodnutiu podal odvolanie tak žalobca ako aj žalovaný 1/.

6. Krajský súd v Nitre uznesením sp. zn.: 25CoCsp/1/2020 - 244 zo dňa 08.04.2020 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie. V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že súd prvej inštancie zamietol žalobu vo vzťahu k žalovanej 2/ z dôvodu nedostatku petitu žaloby nesúladneho s obsahom žaloby a nie z dôvodu neunesenia dôkazného bremena. Dôvodil, že je pravdou, že súd mal postupovať podľa obsahu žaloby, v ktorej žalobca po uvedení skutkového stavu uviedol, že žalovaní sú povinní zaplatiť mu dlžné sumy. Posudzujúc obsah žaloby a odvolania rozsudok súdu prvej inštancie tak zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie, keď povinnosťou súdu prvej inštancie bude rozhodnúť o žalobe vo vzťahu k obom žalovaným z hľadiska hmotného práva. Súdu prvej inštancie tiež uložil povinnosť zaoberať sa nárokom žalobcu, a pretože v danej veci ide o spotrebiteľský spor, aj bez návrhu vykonať dôkazy, ktoré sú nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Preskúmať zmluvný vzťah, z ktorého si žalobca uplatnil nárok z hľadiska existencie neprímeraných zmluvných podmienok a podrobiť prieskumu jednotlivé zložky uplatneného nároku (istina, úroky z úveru, úroky z omeškania) z hľadiska ich dôvodnosti, dovolenosti a zákonnosti. Vo veci opätovne rozhodnúť a zároveň rozhodnúť aj o trovách konania, vrátane trov odvolacieho konania.

7. Žalobca podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 02.07.2020 uviedol petit žalobného návrhu do súladu s obsahom žaloby a žiadal, aby súd žalovaného 1/ a žalovanú 2/ spoločne a nerozdielne zaviazal zaplatiť mu dlžnú istinu vo výške 8.388,79 eura, dlžné úroky z istiny vo výške 249,73 eura, zmluvný úrok vo výške 5,50 % ročne zo sumy 8.388,79 eura od 01.04.2019 do zaplatenia, zákonné úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 8.388,79 eura od 01.04.2019 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

8. Vzhľadom k tomu, že Krajský súd v Nitre uznesením sp. zn.: 25CoCsp/1/2020 - 244 zo dňa 08.04.2020 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie, sa súd prvej inštancie opätovne zaoberal všetkými skutkovými okolnosťami daného prípadu ako aj uplatnenými prostriedkami procesnej obrany a teda aj dôvodnosťou vznesenej námietky premlčania zo strany žalovaného 1/, ktorá nebola predmetom prieskumu odvolacieho súdu a túto považoval súd za dôvodnú. Preto využijúc možnosti, ktoré súdu ponúka § 138 CSP, vyzval žalobcu prostredníctvom jeho PZ na

späťvzatie zjavne nedôvodnej žaloby s poukazom na vznesenú námietku premlčania, pričom žalobca na podanej žalobe zotrval. Vo svojom vyjadrení mylne poukázal na aplikáciu § 54a súdom, nereflektujúc na námietku premlčania vznesenú žalovaným 1/. Uviedol, že niet pochýb o tom, že zmluva o úvere - praktická hypotéka nie je spotrebiteľským úverom a teda nemožno predmetný vzťah posudzovať v režime občianskeho práva, v dôsledku čoho súd nemal aplikovať § 54a Občianskeho zákonníka a nemožno vychádzať ani z ustanovení § 101, § 103 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Mal za to, že predmetný úver je nutné posudzovať v režime obchodného práva, keď predmetný záväzkový vzťah predstavuje absolútny obchod a všeobecná premlčacia doba tak nie je v dĺžke 3 ale 4 rokov, v dôsledku čoho tak nárok žalobcu nie je premlčaný. Za predpokladu, že by súd trval na tom, že úver je spotrebiteľský, poukázal na potrebu logickej interpretácie ustanovení Občianskeho zákonníka s odkazom na rozhodnutie Krajského súdu Košice zo dňa 15.07.2020, sp. zn.: 3Co/184/2019, keď poukázal na to, že podľa § 103 Občianskeho zákonníka však nemôže začať plynúť premlčacia doba, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy (odo dňa zročnosti nesplnenej splátky), lebo to vylučuje § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého môže dodávateľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky za súčasného upozornenia spotrebiteľa v lehote 15 dní na uplatnenie tohto práva podľa § 565 a vyhlásenia mimoriadnej (predčasnej) splatnosti úveru dodávateľom. Je tomu tak preto, že až po splnení podmienok uvedených v § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a po zosplatnení pohľadávky, môže dodávateľ právo vykonať po prvý raz - uplatniť na súde a od tohto okamihu plynie aj trojročná premlčacia doba. Z uvedeného možno vyvodiť, že samotným nesplnením niektorej splátky, pokiaľ ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, nevzniká dodávateľovi právo žiadať o zaplatenie celej pohľadávky a teda jej nesplnením neplynie ani premlčacia doba, lebo tá plynie až od okamihu, keď dodávateľ mohol právo vykonať, teda vznikne mu možnosť podať na jeho základe žalobu. Je pojmovo vylúčené, aby plynutie premlčacej doby začalo skôr, než vznikne veriteľovi možnosť uplatniť právo žalobou. Opačný záver nemožno vyvodiť zo žiadnych zákonných ustanovení vrátane § 103 Občianskeho zákonníka, pokiaľ ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy.

9. Krajský súd v Košiciach sa tak nestotožnil s právnymi názormi obsiahnutými v rozhodnutiach Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/233/2016 a sp. zn. 6Co/77/2018, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/34/2018, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/158/2017 a Krajského súdu v Nitre sp. zn. 6Co/427/2016, ktoré vychádzali z názoru, že premlčacia doba na zaplatenie zosplatneného dlhu začína skôr, ako dôjde k zosplatneniu dlhu, na ktoré poukázal vo svojom rozhodnutí súd prvej inštancie Okresný súd Košice - okolie.

10. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vec v zmysle § 180 CSP prejednal v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, žalobcu, žalovaného 1/ a žalovanej 2/, ktorí sa na pojednávanie nedostavili. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu. Žalovaný 1/ v konaní navrhoval, aby súd vyžiadal od žalobcu všetky dôkazy o tom, aké komplexné informácie mal žalobca o žalovaných k dispozícii pri zisťovaní a overovaní schopnosti žalovaných splácať úver. V tejto súvislosti považoval súd dokazovanie za nadbytočné, keďže na predmetný záväzkový vzťah sa nevzťahujú ustanovenia Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, nakoľko ich aplikáciu vylučuje § 1 ods. 3 písm. a) predmetného zákona v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v dôsledku čoho tak žalobca v postavení veriteľa povinnosť skúmať bonitu žalovaných nemal. Žalovaný 1/ tiež navrhoval, aby súd uložil žalobcovi povinnosť v listinnej podobe predložiť okrem zmluvnej dokumentácie aj stručné vyčíslenie finančného rozboru istiny za zmluvu a to dátum a reálne poskytnutú istinu, celkovú čiastku žalobcom vykonaných plnení v prospech žalobcu (osobitne istinu, osobitne úroky, osobitne poplatky) a aktuálny kumulatívny zostatok pohľadávok, t. j. neuhradený zostatok istiny, zostatok úrokov a poplatkov, a tiež žiadal vykonať dokazovanie výsluchom veriteľa na osvedčenie preukázania vzájomne vykonaných plnení. Na základe predložených listinných dôkazov žalobcom, ktoré sú súčasťou spisového materiálu, a ktoré boli žalovanému zo strany súdu doručené, má súd za to, že dôkazy preukazujúce výšku poskytnutého úveru, ako aj dôkazy ohľadom plnení vykonaných žalovanými v prospech žalobcu a tiež dôkazy ohľadom vyčíslenia a osvedčenia výšky žalovanej sumy, ako aj osvedčenie, z čoho táto suma pozostáva a akým spôsobom boli plnenia zo strany žalovaných započítané na jednotlivé nároky žalobcu vyplývajúce zo zmluvy o úvere, sa v spise nachádzajú. Žalovaný 1/ v konaní ani netvrdil a nielo ešte preukázal, že by mu bol poskytnutý úver v inej výške než ako tvrdil žalobca, tiež netvrdil a nepreukázal, že by titulom zmluvy o úvere poskytl žalobcovi plnenia v iných výškach, než tvrdí sám žalobca, v dôsledku čoho mal súd výšku požičanej istiny ako aj plnení zo

strany žalovaných a ich započítanie na jednotlivé nároky žalobcu za preukázané. Preto sú návrhy na doplnenie dokazovania dôkazmi navrhnutými žalovaným 1/ zamietol, keďže tieto považoval vzhľadom k uvedenému, ako aj vzhľadom k právnomu posúdeniu veci za nadbytočné a v rozpore so zásadou hospodárnosti konania.

11. Po oboznámení sa s obsahom predložených listinných dôkazov tvoriacich obsah spisu, tak súd ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

12. Medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným 1/ ako dlžníkom a žalovanou 2/ ako spoludlžníkom, bola dňa 02.01.2013 uzatvorená zmluva o úvere „praktická hypotéka“, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 17.200,- eur, pričom dlžníci sa zaviazali použiť prostriedky z úveru na dohodnutý účel úveru, ktorým bolo nadobudnutie tuzemskej nehnuteľnosti. Žalovaní sa v zmluve o úvere zaviazali splátiť úver s úrokovou sadzbou vo výške 5,50 % ročne s obdobím fixácie úrokovej sadzby 3 roky, splátkami, ktoré sú platené v pravidelných mesačných intervaloch formou anuitnej splátky, pričom podrobnosti k splácaniu banka stanovila v zmysle zmluvy splátkovým kalendárom, ktorý tvoril súčasť zmluvy o úvere. Z oznámenia o výške splátky vyplýva, že výška mesačnej splátky predstavovala sumu 74,- eur a zahŕňala anuitnú splátku úveru vo výške 71,- eur a poplatok za správu a vedenie úverového účtu v výške 3,- eur, pričom splatnosť prvej splátky bola dojednaná na deň 15.02.2013, termín ďalších splátok k 15. dňu v mesiaci a dátum poslednej splátky bol dojednaný na deň 15.02.2043. Za účelom zabezpečenia pohľadávky žalobcu bola v rovnaký deň súčasne uzavretá zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam. Žalovaní poskytnutý úver riadne a včas nesplácali, preto žalobca listom zo dňa 10.03.2016 upozornil žalovaných, že ku dňu 09.03.2016 je pohľadávka banky viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 598,89 eura a vyzval ich na zaplatenie dlžnej sumy v lehote 15 kalendárnych dní odo dňa doručenia výzvy. Zároveň ich upozornil, že ak nedôjde k úhrade dlžnej sumy záväzku, banka je oprávnená využiť ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka a vyhlásiť úver za predčasne splatný a žiadať úhradu celej úverovej pohľadávky. Žalobca následne listom zo dňa 13.04.2016 oznámil obojmu dlžníkom, že z dôvodu, že sú v omeškaní s úhradou viac ako dvoch splátok a zároveň v omeškaní s úhradou splátky dlhšie ako 3 mesiace a boli na zaplatenie písomne vyzvaní minimálne 15 dní vopred s upozornením na právo Poštovej banky, a. s. požadovať okamžité splatenie úveru, ich v zmysle čl. 9.3 písm. a) OP, vyzýva na okamžité splatenie pohľadávky vo výške 17.699,58 eura v lehote 30 dní od doručenia požiadavky na okamžité splatenie pohľadávky. Žalovanému 1/ bola predmetná výzva doručená dňa 18.04.2016 a žalovanej 2/ dňa 20.04.2016. Žalobca za účelom uspokojenia svojej pohľadávky pristúpil následne k realizácii záložného práva formou dobrovoľnej dražby, pričom výťažok z dražby predstavoval sumu 16.809,90 eura, zostatok výťažku po odpočítaní hotových výdavkov a odmeny, predstavoval sumu 14.050,35 eura. Z aktuálneho stavu úveru ku dňu 31.03.2019 vyplýva výška poskytnutého a vyčerpaného úveru vo výške 17.200,- eur ako aj skutočnosť, že žalobca vyhlásil úver za predčasne splatný ku dňu 30.05.2016. Z uvedenej listiny tiež vyplýva, že žalovaní vykonali titulom poskytnutého úveru splátky v celkovej výške 2.614,11 eura, výťažok z dražby nehnuteľností predstavoval sumu 14.050,35 eura, v dôsledku čoho tak žalovaní titulom poskytnutého úveru uhradili celkovo sumu 16.664,46 eura. Z uvedenej sumy bola na istinu započítaná suma 8.811,91 eura, na úroky suma 7.739,45 eura, a na poplatky suma 113,10 eura. Zostatok nesplatenej istiny tak predstavuje sumu 8.388,09 eura.

13. Podľa § 497 Zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), účinného v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 1 ods. 3 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľským úverom nie sú: hypotekárny úver a komunálny úver podľa osobitného predpisu,1).

16. Podľa § 52 ods. 1 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

17. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

18. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

21. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

22. Podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

23. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

24. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

25. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

26. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

27. Podľa § 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka, koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, pripadne koniec lehoty na jeho posledný deň.

28. Podľa § 151 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

29. Je nesporné, že žalobca ako veriteľ uzavrel so žalovaným 1/ a žalovanou 2/ ako dlžníkmi zmluvu o úvere „praktická hypotéka“ číslo 0928550687 dňa 02.01.2013, predmetom ktorej bolo poskytnutie účelovo určeného úveru vo výške 17.200,- eur. V zmysle § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka má žalovaný 1/ so žalovanou 2/ postavenie solidárnych dlžníkov, pričom pasívna solidarita spočíva v tom,

že niekoľko dlžníkov je zaviazaných na to isté plnenie tak, že veriteľ môže od ktoréhokoľvek dlžníka požadovať celé plnenie bez zretela na vnútorný podiel dlžníka na dlhu s tým, že len čo niektorý z dlžníkov dlh splní, oslobodí tým aj ostatných dlžníkov. Pri tejto forme solidarity tak veriteľovi zodpovedajú zaviazaní dlžníci dlhujúci to isté plnenie „spoločne a nerozdielne“. Z obsahu žaloby a následne aj zosúladeného žalobného petitu zo strany žalobcu s obsahom žaloby vyplýva, že žalobca sa domáha zaplatenia dlžnej sumy vo vzťahu k obom dlžníkom spoločne a nerozdielne, preto súd rozhodol o podanej žalobe vo vzťahu k obom solidárne zaviazaným dlžníkom. V konaní nebolo tiež sporné, že žalovaní poskytnutý úver riadne a včas nesplácali, v dôsledku čoho žalobca predmetný úver dňa 30.05.2016 zosplatnil. Vzhľadom k tomu, že Krajský súd v Nitre uznesením sp. zn.: 25CoCsp/1/2020 - 244 zo dňa 08.04.2020 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie, sa súd prvej inštancie opätovne zaoberal všetkými skutkovými okolnosťami daného prípadu ako aj uplatnenými prostriedkami procesnej obrany a teda aj dôvodnosťou vznesenej námietky premlčania zo strany žalovaného 1/, ktorá nebola predmetom prieskumu odvolacieho súdu a túto súd považoval za dôvodnú.

30. Súd sa nestotožňuje s právnym názorom žalobcu, že v danom prípade nejde o spotrebiteľský vzťah a to s poukazom na § 1 ods. 3 písm. a) Zákona č. 129/2010 Z. z., v dôsledku čoho je nutné poskytnutý úver posudzovať v režime obchodného práva a premlčacia doba tak nie je v dĺžke 3 ale 4 rokov. Je pravdou že na predmetný záväzkový vzťah sa nevzťahujú ustanovenia Zákona č. 129/2010 Z. z., nakoľko ich aplikáciu vylučuje § 1 ods. 3 písm. a) predmetného zákona, avšak okrem § 497 a nasl. Obchodného zákonníka je potrebné na predmetný záväzkový vzťah aplikovať aj ustanovenia 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Na žalovaných je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľov, pretože pri uzatváraní zmluvy o úvere nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Preskúmaním predmetnej úverovej zmluvy dospel súd k záveru, že zmluva je platná, je dostatočne určitá, zrozumiteľná. Posúdenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru tak ako žiadal žalovaný 1/ je v danom prípade právne irelevantné, nakoľko na predmetný záväzkový vzťah sa Zákon č. 129/2010 Z. z. v zmysle vyššie uvedených skutočností nevzťahuje. Žalovaný 1/ tiež vo všeobecnosti tvrdil, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a konanie žalobcu označil za nekalé obchodné praktiky. Súd preskúmal zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka skúmajúc, či táto neobsahuje ustanovenia, ktoré by spôsobili značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a tieto v predmetnej zmluve nevzhládol.

31. Kľúčovou a prvoradou otázkou pre rozhodnutie v predmetnej veci však bolo posúdenie dôvodnosti vznesenej námietky premlčania zo strany žalovaného 1/. Súd sa nestotožňuje s právnym názorom prezentovaným žalobcom, že použitie § 103 Občianskeho zákonníka vylučuje § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keď až po splnení podmienok uvedených v § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a po zosplatnení pohľadávky môže dodávateľ právo vykonať po prvý raz - uplatniť na súde a od tohto okamihu plyní aj trojročná premlčacia doba.

32. § 101 Občianskeho zákonníka totiž uvádza, že pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plyní odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, teda § 101 Občianskeho zákonníka upravuje všeobecné pravidlo pre začiatok plynutia premlčacej doby. Osobitným ustanovením vo vzťahu k § 101 Občianskeho zákonníka je práve § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplatenej splátky. V súvislosti s právom veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky upravuje zároveň § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre spotrebiteľské zmluvy osobitné predpoklady pre uplatnenie práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Ak chce totiž veriteľ uplatniť právo na zaplatenie celého dlhu, môže tak urobiť len v prípade, ak od splatnosti nezaplatennej splátky uplynula najmenej trojmesačná lehota a ak zároveň dlžníka upozornil, že si právo na zaplatenie celého dlhu uplatňuje. Veriteľ musí uplatnenie svojho práva vo vzťahu k dlžníkovi vopred notifikovať a to najmenej v 15 - dňovej lehote. Po uplynutí notifikačnej lehoty sa právo veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky sa stáva účinným. V zmysle uvedeného má tak súd za to, že v súvislosti so vznesenou námietkou premlčania zo strany žalovaného 1/, je tak potrebné otázku premlčania posúdiť v

zmysle § 103 Občianskeho zákonníka a to za súčasného rešpektovania splnenia podmienok upravených v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

33. V konaní nebolo sporné, že úkon zosplatnenia úveru bol vykonaný ku dňu 30.05.2016, ktorá skutočnosť vyplýva okrem iného aj z aktuálneho stavu úveru ku dňu 31.03.2019. Preto bolo podľa názoru súdu pre posúdenie začiatku plynutia premlčacej doby za súčasného rešpektovania § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka potrebné ustáliť, s ktorou splátkou boli dlžníci v čase uplatnenia tohto práva zo strany veriteľa v omeškaní tri mesiace. Súd tak dospel k záveru, že ide o splátku splatnú dňa 15.02.2016, pričom všeobecná trojročná premlčacia lehota tak začala plynúť dňa 16.02.2016 a uplynula dňa 16.02.2019, pričom žaloba bola na tunajší súd podaná dňa 16.04.2019, teda po uplynutí premlčacej doby.

34. Súd nespochybňuje, že je vecou a právom žalobcu, kedy si svoju splatnú pohľadávku na súde uplatní, avšak v tejto súvislosti súd poukazuje aj na dôvodovú správu k Zákonu č. 343/2018 Z. z., ktorým sa doplnil Občiansky zákonník o § 54a, z ktorého vyplýva, že základným cieľom navrhovanej právnej úpravy je vytvorenie priestoru na to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase a dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia (napr. nebude už disponovať dôkazmi).

35. V zmysle uvedených skutočností dospel súd preto k záveru, že žaloba bola podaná žalobcom po uplynutí premlčacej doby, a preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

36. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

37. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

38. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

39. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

40. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

41. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP s poukazom na § 396 ods. 1 a 3 CSP a § 255 ods. 1 CSP, keď žalovaní boli tou stranou sporu, ktorá bola s ohľadom na výsledok konania v konaní plne úspešná. Nakoľko však žalovaným v súvislosti s týmto konaním preukázateľne žiadne trovy nevznikli a ani si ich náhradu neuplatnili, súd vyslovil, že žalovaným 1/ a 2/ proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Levice.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).